

ת"פ 20719/03/18 - מדינת ישראל נגד שמואל אבבו

בית משפט השלום בראשון לציון

15 יולי 2019

ת"פ 20719-03-18 מדינת ישראל נ' אבבו

לפני כבוד השופט עמית מיכלס
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם שמואל אבבו

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפית ברדה ועו"ד אלמוג בן חמו

ב"כ הנאשם עו"ד איתי שוחט

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ביום 18/6/18 הורשע הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר דינוי בעבירת איומים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 192 לחוק הונשין - התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום הגיע הנאשם ביום 6/3/18 למספרה בראשון לציון, שם פגש במתלונן שהינו אדם ממנו קנה הנאשם רכב 5 שנים קודם לכן. הנאשם פנה אל המתלונן, דרש ממנו סך של 20,000 ₪ אודות מכירת הרכב. משהשיב לו המתלונן כי הוא לא חייב לו כסף, אמר לו הנאשם "אני אעשה לך צלקת, כל החיים תזכור אותי, אני אחכה לך מתחת לבית". כשעה וחצי לאחר מכן, הגיע הנאשם שוב לבית המתלונן והמתין לו מתחת לבית, שם פגש אותו. סמוך לכך התגלע ויכוח בין הנאשם לבין המתלונן על אודות מכירת הרכב והמתלונן הזמין את הנאשם להיכנס לרכבו על מנת ליישב את המחלוקת. בנסיבות הללו הוציא הנאשם סכין יפנית מכיס מכנסיו והעביר אותה מיד ליד. המתלונן ניסה לאחוז

עמוד 1

בידו של הנאשם על מנת לחלץ ממנה את הסכין, אולם ללא הצלחה. בהמשך, הוציא הנאשם שרשרת מתכת שאורכה כ- 50 ס"מ והניפה באוויר באופן מאיים. כ-40 דקות לאחר מכן, שב הנאשם לבית המתלונן ואיים עליו פעם נוספת שאמר לו "אתה תשלם על זה ביוקר". בהמשך, שלח הנאשם הודעות טקסט אל מכשיר הטלפון של המתלונן, הנאשם כתב לו "אני חונק אותך, חכה ניפגש..." ומילים נוספות. יום לאחר מכן המשיך הנאשם לשלוח הודעות טקסט אל המתלונן ובהן דברי איומים נוספים.

במסגרת הסכמות הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר לעונש. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים. תסקיר ראשון מיום 6/12/18 העלה ששיתוף הפעולה עם שירות המבחן היה חלקי ובעייתי ביותר. הנאשם התקשה לגלות אמון ולשוחח בפתיחות, הגיע באיחור לפגישה שנקבעה עמו ואף ביקש להפסיקה בטרם יסתיים הליך האבחון. עוד נכתב בתסקיר שבמהלך השנים שולב הנאשם מספר פעמים בפנימיות נוכח מעורבותו במעשי אלימות וכן שבגלל הסתבכויותיו עם החוק לא גויס לצבא. מהתסקיר עולה כי הנאשם מוכר לשירות המבחן מזה מספר שנים ועולים ניסיונות השיקום שנעשו עבורו, שלמרבה הצער לא נשאו פרי. חרף האמור המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם לשלושה חודשים על מנת לערוך ניסיון נוסף לגייס את הנאשם לטיפול. לאחר שהנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי ולהשתקם, מצאתי להיעתר לבקשתו.

למרבה הצער תקופת הדחיה לא הועילה והנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, שעקב כך לא בא בהמלצה טיפולית נוספת.

ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות ביצוע עבירות והגיש את הרישום הפלילי של הנאשם - ת/1, תוך שהפנה להרשעותיו הקודמות הכוללות הרשעות בתחום האלימות. עוד הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, טען שמידת הפגיעה בערכים אלו היא רבה, בשים לב לכך שהנאשם הגיע עד בית המתלונן כשהוא מצויד בסכין.

ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם עונשין הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר, ובפועל ביקש להשית עליו עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, אשר כפוף לחו"ד ממונה ירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי כספי משמעותי למתלונן וקנס.

מנגד, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בהטלת עונש מאסר מותנה. לדבריו הנאשם הודה בביצוע עבירות "באופן מוחלט" עוד בתחנת המשטרה. ב"כ הנאשם הסכים למתחם העונשי לו עתרה המאשימה, ואף הסכים בהגנותו לכך שהאיומים אינם נמצאים ברף תחתון. לדבריו הנאשם סבר שהמתלונן גנב ממנו כסף וביקש להתחשב בעובדה זו בקביעת המתחם העונשי או לחילופין במשך המאסר שייגזר על הנאשם. עוד הוסיף שהנאשם היה עצור משך 5 ימים. ב"כ הנאשם היה ער לעברו הפלילי של הנאשם, אולם ציין שהרשעתו האחרונה משנת 2014. אשר לתסקירי שירות המבחן ביקש לראות את נקודות האור המופיעות בהן.

גם מטעם ב"כ הנאשם הוגשה פסיקה התומכת בעמדתו העונשית, לפיה ניתן להסתפק במקרה זה בהטלת עונש מאסר מותנה בלבד, וטען שאין מדובר בתיק המחייב הטלת עונש מאסר בעבודות שירות.

הנאשם בחר שלא לנצל את זכות המילה האחרונה והסתפק באמירה "אין לי מה להגיד".

נוכח עמדתה העונשית של המאשימה, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות, אולם ממכתב שנשלח מטעם הממונה עלה שהנאשם לא התייצב לפניו, זאת על אף ניסיונות רבים שנעשו על מנת לזמנו, לרבות באמצעות בא כוחו.

הצדדים אינם חלוקים במקרה זה בכל הנוגע למתחם העונש ההולם והסכימו שבנסיבות המקרה מדובר במתחם שנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שיוכלו וירוצו בעבודות שירות.

ככל שהדבר נוגע לנסיבות ביצוע העבירה, אני סבור שהאיומים שהופנו כלפי המתלונן מהווים איומים קשים כלפי המתלונן. הנאשם הגיע פיזית לפתח ביתו של המתלונן שהוא מצויד בסכין ובשרשרת ברזל בהם עשה שימוש בהמשך. הנאשם שב פעם אחר פעם לבית המתלונן ואיים עליו על רקע הסכסוך הכספי הנטען. שימוש הנאשם בנשק קר לצורך המחשת רצינות כוונותיו הינה נסיבה מחמירה ביותר שיש בה כדי להשפיע על מתחם העונש ההולם והעונש שייגזר בסופו של יום על הנאשם. על כך יש להוסיף את נוסח האיום המפחיד והבוטה כלפי המתלונן. אני סבור שגם אם טעה הנאשם בפעם הראשונה בה איים על המתלונן, הרי שהייתה ביכולתו לחדול ממעשיו בהמשך, דבר שכאמור לא נעשה.

אני מוצא לציין שמהפסיקה שהוצגה מטעם ב"כ הנאשם לא ניתן ללמוד גזירה שווה לענייננו שכן באף לא אחד מהמקרים נעשה שימוש בסכים או בחפץ אחר, ובכל המקרים לא היה מדובר באיום מתמשך כפי המקרה שלפנינו.

אשר על כן אני קובע מתחם עונשי הנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר.

ככל שהדבר נוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירות, נתתי דעתי לעובדה שהנאשם כבן 25, לחובתו 4 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות חמורות ובעבירות איומים בגין ריצה הנאשם עונש מאסר של 12 חודשים.

הנאשם מלווה החל מגיל 14 על ידי שירות המבחן, כאשר לאורך השנים נעשו מספר ניסיונות לסייע לו במספר מישורים. בתוך כך הופנה הנאשם לקהילת "מלכישוע" אולם לא השלים את תהליך השיקום. לדבריו הוא צורך תרופות הרגעה פסיכיאטריות עקב תאונת דרכים שעבר בצעירותו ומאז שהפסיק ליטול את התרופות הוא משתמש בסמים על בסיס קבוע. הנאשם סירב למסור בדיקות שתן, כאשר בעבר נמצא שביצע עבירות על רקע שימוש מסיבי באלכוהול ובסמים. מהתסקיר עולה שהנאשם לא הכיר בדפוסיו האלימים ובקיומה של בעיית אלכוהול ושלל נזקקות טיפולית. מהתסקיר השני עלה שתקופת הדחיה לא השיגה, כאמור, את מטרתה והנאשם התייצב לפגישה אחת עם שירות המבחן. כמו כן, התקשה הנאשם לשמור על קשר טלפוני עם שירות המבחן. הנאשם המשיך לנקוט בגישה קורבנית, השליך את האחריות למעשיו על המתלונן, שלל רצון או נזקקות טיפולית והדגיש את רצונו לסיים את ההליך המשפטי במהרה, זאת לאחר שנדחתה בקשתו בהליך המעצר להקל בתנאי השחרור שנקבעו לו.

ואכן הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ועם הממונה על עבודות השירות, לא התייצב לחלק מהדיונים בבית

המשפט ולא אחת אף ניתק קשר עם בא כוחו.

נוכח העובדה שהנאשם לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות, אין מנוס מלגזור על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בפועל. בשים לב לעברו הפלילי, לעונשים שהוטלו עליו בעבר, לחומרת האיומים והשימוש בנשק קר, אינני סבור שניתן להסתפק בקמרה זה בהטלת עונש מאסר מותנה בלבד כפי שביקש ב"כ הנאשם, שכן בהטלת עונש מסוג זה יהיה כדי להעביר מסר מוטעה לנאשם לפיו מעשים נסבלים ונסלחים.

בכל הנוגע לרכיב הפיצוי, כידוע שיעור הפיצוי לטובת נפגע עבירה במסגרת ההליך הפלילי לא נקבע בהתחשב ביכולותיו הכלכליות של הנאשם (ע"פ 5761/05 מג'דלאוי נגד מדינת ישראל, פסקה ט (24.7.06)). במקרה זה יש לקחת בחשבון את רגעי האימה שעברו על המתלונן כאשר הנאשם, במסגרת השיחה איתו, שלף לפתע את הסכין ואת השרשרת. מנגד, יש להביא במניין השיקולים את העובדה שלמתלונן לא נגרם כל נזק פיזי.

אשר לרכיב הקנס, בהינתן שבדעתי לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל, לא מצאתי לגזור עליו עונש מוחשי נוסף בדמות קנס כספי, מה גם שמצבו הכלכלי של הנאשם גם כך אינו מן המשופרים.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 5 חודשים בניכוי הימים בהם ישב הנאשם במעצר מיום 7.3.18 עד 11.3.18.
הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 1.9.19.
הנאשם יתייצב ביום זה לא יאוחר מהשעה 08:00 בבית הסוהר "ניצן" כשהוא מצויד בתעודת זהות ובעותק מגזר הדין.
2. מאסר למשך 4 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו על עבירת אלימות ובכלל זה עבירת איומים.
3. פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלונן, עד תביעה 1 בכתב האישום.
הפיצוי יקוזז מכסף שהפקיד הנאשם במסגרת מ"ת 20739-03-18, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.
ככל שקיימת מניעה חוקית, ישולם הפיצוי ב-5 תשלומים שווים ורצופים, התשלום הראשון ישולם עד ליום 1.9.19 והיתרה בכל 1 לכל חודש שלאחריו.

ככל שלאחר קיזוז הפיצוי תיוותר יתרה כספית באחד מתיקי המעצר או בתיק זה, תושב היתרה לנאשם, זאת רק לאחר שהנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר.

ניתן צו כללי למוצגים.

הסכין והשרשרת יושמדו.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי מרכז לוד תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ט, 15/07/2019 במעמד הנוכחים.

עמית מיכלס, שופט

הוקלדעלידיבתאלקשרי